

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 2013

445/2013

Laki

sähkön alkuperän varmentamisesta ja ilmoittamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2013

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sähkön alkuperän varmentamisesta ja ilmoittamisesta annetun lain (1129/2003) 18 §,
muutetaan 1 §, 2 luvun otsikko, 2—6 ja 11 §, 13 §:n 2 momentti, 14 §:n 2 momentti, 15 ja 17 § sekä
lisätään lakiin uusi 1 a—1 c, 2 a, 3 a, 3 b, 11 a—11 d ja 12 a § sekä 14 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 luku

1 a §

Yleiset säännökset

Määritelmät

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään uusiutuvista energialähteistä ja tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetun sähkön alkuperän varmentamisesta sekä sähkön alkuperän ilmoittamisesta.

Tämän lain 2 a §:n 3 momenttia ja 3 a §:ää ei sovelleta tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetun sähkön alkuperätakuuseen.

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *uusiutuvilla energialähteillä* tuuli-, aurinko- ja ilmalämpöenergiaa, geotermistä energiaa, hydrotermistä energiaa, valtamerienergiaa, vesivoimaa, biomassaa, kaatopaikkakaasuja, jäteveden käsittelylaitosten kaasuja ja biokaasuja;

2) *ilmalämpöenergialla* ilmassa lämpönä olevaa energiaa;

3) *geotermisellä energialla* maaperään pinnan alle lämpönä varastoitunutta energiaa;

HE 37/2013
TaVM 12/2013
EV 67/2013

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/27/EY
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY

4) *hydrotermisellä energialla* tarkoitetaan pintaveteen lämpönä varastoitunutta energiaa;

5) *biomassalla* maatalouden kasvi- ja eläin-aineista sekä metsätaloudesta ja niihin liittyviltä tuotannonaloilta, kalastus ja vesiviljely mukaan lukien, peräisin olevien biologista alkuperää olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa;

6) *uusiutuvista energialähteistä tuotetulla sähköllä* sähköä, joka tuotetaan yksinomaan uusiutuvia energialähteitä käyttävissä voimalaitoksissa ja sitä osuutta uusiutuvia ja muita energialähteitä käyttävissä voimalaitoksissa tuotetusta sähköstä, joka tuotetaan uusiutuvista energialähteistä sekä uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä, jota käytetään varastointijärjestelmien täyttämiseen, lukuun ottamatta varastointijärjestelmien tuottamaa sähköä;

7) *omakäyttölaitteilla* niitä laitteita ja koneistoja, jotka voimalaitoksessa tarvitaan sähkön tai sähkön ja lämmön tuottamiseen ja tuotantovalmiuden ylläpitämiseen ja jotka tarvitaan voimalaitoksen aiheuttamien ympäristöhaittojen poistamiseen tai pienentämiseen;

8) *yhteistuotannolla* lämpöenergian ja sähkö- tai mekaanisen energian samanaikaista tuottamista samassa prosessissa;

9) *tehokkaalla yhteistuotannolla* energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU, jäljempänä *energiatehokkuusdirektiivi*, liitteessä II asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa;

10) *yhteistuotannolla tuotetulla sähköllä* hyötylämmön tuotantoon liittyvässä prosessissa tuotettua ja energiatehokkuusdirektiivin liitteessä I säädetyn menetelmän mukaisesti laskettua sähköä;

11) *myynninedistämisineistolla* sähkön markkinoimiseksi suoraan sähkönkäyttäjälle jaettua tai lähetettyä kirjallista aineistoa sekä vastaavaa sähköistä aineistoa, jonka sähkönkäyttäjä voi tallentaa ja toisintaa muuttumattomana;

12) *sähkönkäyttäjällä* sähkön loppukäyttäjää sekä luonnollista tai oikeushenkilöä, joka

toimittaa sähköä vain muille samaan konserniin kuuluville yhtiöille taikka kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisällä.

1 b §

EU- ja ETA-valtioiden uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle myöntämien alkuperätakuiden tunnustaminen

Euroopan unionin (EU) tai Euroopan talousalueen (ETA) toisen valtion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY mukaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle myöntämät alkuperätakuut on tunnustettava käytettäväksi osoituksena 2 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisista seikoista sekä 11 §:n mukaiseen tarkoitukseen.

Työ- ja elinkeinoministeriö voi päättää, että Suomi ei tunnusta tietyn EU- tai ETA-valtion 1 momentin mukaisia alkuperätakuita käytettäväksi 11 §:n mukaiseen tarkoitukseen, jos alkuperätakuun täsmällisyydestä, luotettavuudesta ja todenperäisyydestä on perusteltuja epäilyjä. Työ- ja elinkeinoministeriön on ilmoitettava kieltäytymisestä ja sen perusteista komissiolle. Jos Energiamarkkinavirasto tai rekisterinpitäjä katsoo, että tietyn EU- tai ETA-valtion alkuperätakuiden tunnustamisesta tulisi kieltäytyä, sen on ilmoitettava asiasta työ- ja elinkeinoministeriölle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen alkuperätakuiden, joita Suomi ei työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaan tunnusta, voidaan 2 momentin estämättä käyttää 11 §:n mukaiseen tarkoitukseen, jos ne on merkitty rekisterinpitäjän sähköiseen rekisteriin viimeistään kahden kuukauden kuluessa työ- ja elinkeinoministeriön päätöksestä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää 1 momentin soveltamisesta myös EU- ja ETA-alueen ulkopuolella myönnettyihin alkuperätakuisiin.

1 c §

EU- ja ETA-valtioiden tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetulle sähkölle myöntämien alkuperätakuiden tunnustaminen

Toisen EU- tai ETA-valtion tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetulle sähkölle myöntämät alkuperätakuut on tunnustettava osoitukseksi 2 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisista seikoista.

Työ- ja elinkeinoministeriö voi päättää, että Suomi ei tunnusta tietyn EU- tai ETA-valtion 1 momentin mukaisia alkuperätakuita, jos alkuperätakuun täsmällisyydestä, luotettavuudesta ja todenperäisyydestä on perusteltuja epäilyjä. Työ- ja elinkeinoministeriön on ilmoitettava kieltäytymisestä ja sen perusteista komissiolle. Jos Energiamarkkinavirasto tai rekisterinpitäjä katsoo, että tietyn EU- tai ETA-valtion alkuperätakuiden tunnustamisesta tulisi kieltäytyä, sen on ilmoitettava asiasta työ- ja elinkeinoministeriölle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen alkuperätakuiden, joita Suomi ei työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaan tunnusta, voidaan 2 momentin estämättä käyttää osoituksena 1 momentissa mainituista seikoista, jos ne on merkitty rekisterinpitäjän sähköiseen rekisteriin viimeistään kahden kuukauden kuluessa työ- ja elinkeinoministeriön päätöksestä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää 1 momentin soveltamisesta myös EU- ja ETA-alueen ulkopuolella myönnettyihin alkuperätakuihin.

2 luku

Sähkön alkuperän varmentaminen alkuperätakuilla

2 §

Sähkön alkuperätakuu

Sähkön alkuperätakuu voidaan myöntää uusiutuvista energialähteistä tai tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetulle sähkölle. Sitä ei kuitenkaan voida myöntää sähkölle, joka kulutetaan voimalaitoksen sähkön tai yhdistetyn sähkön ja lämmön tuotannon omakäyttölaitteissa.

Uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö voidaan varmentaa vain tässä laissa säädetyllä alkuperätakuulla.

Sähkön alkuperätakuun on sisällettävä tieto sähkön tuotantotavasta ja sen energialähteistä sekä maininta tuotantoajankohdasta ja -paikasta. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä muista sähkön tuotantotapaa tai sen energialähteitä koskevista tiedoista, joita alkuperätakuun tulee sisältää, sekä alkuperätakuun yksilöimiseksi tarpeellisista tiedoista.

2 a §

Alkuperätakuun standardiyksikkö ja voimassaoloaika

Alkuperätakuun standardiyksikkönä on käytettävä yhtä megawattituntia. Kutakin tuotettua energiayksikköä kohden voidaan myöntää vain yksi sähkön alkuperätakuu.

Alkuperätakuu myönnetään tuotetun energiamäärän perusteella kalenterikuukausittain. Jos tuotantomäärä kalenterikuukaudessa on vähemmän kuin yksi megawattitunti, alkuperätakuu myönnetään sinä kalenterikuukautena, jolloin tuotantomäärä saavuttaa yhden megawattitunnin.

Alkuperätakuu voidaan käyttää 12 kuukauden kuluessa sitä vastaavan sähköenergian viimeisestä tuotantopäivästä.

3 §

Alkuperätakuun myöntäminen ja rekisterinpitäjä

Sähkön alkuperätakuu on myönnettävä pyynnöstä tämän lain soveltamisalaan kuuluvalla tuotantotavalla tuotetulle sähkölle ja tämän lain soveltamisalaan kuuluvista energialähteistä tuotetulle sähkölle, jos:

1) sähkön tuotantotapa ja sen energialähteet on todennettu tämän lain mukaisesti; ja

2) hakija on ilmoittanut alkuperätakuun myöntämisen edellyttämät tiedot rekisterinpitäjälle.

Rekisterinpitäjän tehtävänä on sähkön alkuperätakuiden myöntäminen, siirtäminen,

peruuttaminen ja mitätöinti sähkömarkkinoiden osapuolten kannalta tasapuolisella ja syrjimättömällä tavalla.

Järjestelmävastuuseen määrätty kantaverkonhaltija toimii rekisterinpitäjänä. Rekisterinpitäjä voi antaa tehtävän hoitamisen kokonaan omistamansa tytäryhtiön hoidettavaksi. Rekisterinpitäjä voi myös hankkia tehtävän järjestämiseksi tarvittavat palvelut osittain tai kokonaan sopimuskumppaninaan toimivalta palveluntuottajalta. Rekisterinpitäjä on vastuussa tehtävän asianmukaisesta hoitamisesta.

3 a §

Alkuperätakuun peruuttaminen ja mitätöinti

Sähkönmyyjän on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava kirjallisesti tai muulla rekisterinpitäjän hyväksymällä tavalla alkuperätakuun käyttämisestä 11 §:n mukaiseen tarkoitukseen rekisterinpitäjälle tai tämän osoittamalle muulle taholle. Rekisterinpitäjän on peruutettava alkuperätakuu heti, kun se on saanut tiedon takuun käyttämisestä.

Rekisterinpitäjän on omasta aloitteestaan mitätöitävä alkuperätakuu heti, jos sitä ei ole käytetty 12 kuukauden kuluttua alkuperätakuuta vastaavan sähköenergian viimeisestä tuotantopäivästä.

3 b §

Alkuperätakuiden sähköinen hallinnointi ja palvelun hinnoittelu

Sähkön alkuperätakuu myönnetään, siirretään, peruutetaan ja mitätöidään sähköisesti. Alkuperätakuiden myöntäminen, siirtäminen, peruuttaminen ja mitätöinti on järjestettävä siten, että ne ovat tarkkoja, luotettavia ja vaikeasti väärennettävissä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä alkuperätakuiden myöntämisessä, siirtämisessä, peruuttamisessa ja mitätöinnissä käytettävästä menettelystä.

Alkuperätakuun myöntämiseen ja siirtämiseen liittyvän palvelun hinnoittelun on oltava kohtuullista. Palvelun maksuilla voidaan kattaa rekisterinpitäjälle tästä laista johtuvien velvoitteiden hoitamisesta aiheutuneet koh-

tuulliset kustannukset sekä kohtuullinen voitto palvelun hoitamisesta. Palvelun hinnoittelussa tai muissa ehdoissa on myös otettava huomioon pienempien tuottajien mahdollisuus hyödyntää alkuperätakuujärjestelmää.

Alkuperätakuun peruuttamisesta ja mitätöinnistä ei saa periä erillistä maksua. Palvelun myyntiehdot ja -hinnat tulee julkaista. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä palvelujen hinnoittelusta.

4 §

Voimalaitoksen tuotantotavan ja sen käyttämien energialähteiden todentaminen

Arviointilaitoksen on todennettava voimalaitoksen tuotantotapa ja sen käyttämät energialähteet ennen kuin voimalaitoksen tuottamalle sähkölle voidaan myöntää alkuperätakuuta. Todentaminen on voimassa valtioneuvoston asetuksella säädettävän määräajan. Todentaminen on sen voimassaoloaikana uudistettava, jos voimalaitoksen tuotantotavan tekniset ominaisuudet tai sen käyttämät energialähteet muuttuvat aikaisempaan todentamiseen nähden tavalla, joka vaikuttaa tai voi vaikuttaa alkuperätakuiden myöntämiseen voimalaitoksen tuottamalle sähkölle. Valtioneuvoston asetuksella voidaan lisäksi säätää, että muuhun todentamisjärjestelmään perustuva todentaminen rinnastetaan tässä laissa säädettyyn todentamiseen.

Arviointilaitoksen antaman todentamistodistuksen tulee sisältää alkuperätakuun myöntämisessä tarvittavat tiedot voimalaitoksen tuotantotavasta ja sen käyttämistä energialähteistä sekä vahvistuksen sille, että voimalaitoksen tuottama sähkö täyttää alkuperätakuun myöntämisen edellytykset. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä todentamisesta ja todentamistodistuksen sisältämistä tiedoista.

5 §

Tietojen antaminen voimalaitoksen tuotantotavasta ja energialähteistä

Voimalaitoksen haltijan on ilmoitettava rekisterinpitäjälle tiedot sähkön tuotantotavasta

sekä niistä energialähteistä, joita voimalaitos on käyttänyt sähkön alkuperätakuun kohteena olevan sähkömäärän tuottamiseen. Voimalaitoksen haltijan tulee huolehtia siitä, että käytettyä tuotantotapaa ja käytettyjä energialähteitä koskevien tietojen luotettavuus voidaan varmistaa vähintään kuuden vuoden ajan sen kalenterivuoden päättymisestä, jota tiedot koskevat. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ilmoitusmenettelystä sekä tuotantotapaa ja energialähteitä koskevien tietojen säilyttämisestä.

6 §

Alkuperätakuun epääminen määräajaksi

Energiamarkkinavirasto voi kieltää myöntämästä sähkön alkuperätakuuta voimalaitoksen haltijalle, joka on hakenut sähkön alkuperätakuuta tai jolle sellainen on myönnetty, enintään kahden vuoden pituiseksi määräajaksi, jos voimalaitoksen haltija on sähkön alkuperätakuun saadakseen antanut virheellisiä tietoja arviointilaitokselle tai rekisterinpitäjälle taikka jättänyt antamatta arviointilaitokselle tai rekisterinpitäjälle tietoja ja tästä menettelystä on ollut seurauksena, että sähkön alkuperätakuu on myönnetty perusteettomasti tai todellisuudessa tuotettua määrää olennaisesti suuremmalle sähkömäärälle.

Arviointilaitoksen ja rekisterinpitäjän on ilmoitettava Energiamarkkinavirastolle, jos se epäilee voimalaitoksen haltijan menetelleen 1 momentissa tarkoitetulla tavalla.

3 luku

Sähkön alkuperän ilmoittaminen

11 §

Velvollisuus varmentaa uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi ilmoitetun sähkön alkuperä

Sähkönmyyjän, joka myy sähkönkäyttäjälle uusiutuvilla energialähteillä tuotettua sähköä, on varmennettava myymänsä uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön alkuperä. Uusiutuvista energialähteistä tuotetun

sähkön määrä tai osuus myydystä sähköstä varmennetaan viimeistään Energiamarkkinaviraston määräämänä ajankohtana vastaavalla määrällä peruutettuja alkuperätakuuta. Uusiutuvien energialähteiden osuutta ei kuitenkaan tarvitse erikseen varmentaa, jos osuus ilmoitetaan Energiamarkkinaviraston julkaiseman jännösjakauman avulla.

Sähköntuottajan, joka muussa liiketoiminnassaan ilmoittaa asiakkailleen tietoja käyttämänsä sähkön alkuperästä, on varmennettava uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön alkuperä 1 momentin mukaisesti.

Sähkönkäyttäjän, joka markkinoinnissaan ilmoittaa käyttämänsä sähkön olevan peräisin uusiutuvista energialähteistä, on varmennettava sähkön alkuperä 1 momentin mukaisesti tai pystyttävä muuten osoittamaan, että se on käyttänyt 1 momentin mukaisesti varmennettua sähköä.

11 a §

Sähkönmyyjän velvollisuus ilmoittaa sähkön alkuperää koskevia tietoja

Sähkönmyyjän on ilmoitettava Suomessa myymänsä sähkön alkuperää koskevat tiedot sähkölaskuissa tai niiden liitteissä vähintään kerran kalenterivuodessa. Lisäksi tiedot on ilmoitettava myynninedistämisaineistossa sekä pidettävä sähkönkäyttäjien saatavilla. Sähkönmyyjän on huolehdittava siitä, että tietojen luotettavuus voidaan varmistaa vähintään kuuden vuoden ajan sen kalenterivuoden päättymisestä, jota tiedot koskevat.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa on jaoteltava sähkönmyyjän edellisen kalenterivuoden aikana myymän sähkön tuottamiseen käytettyjen energialähteiden osuudet suhteessa myydyin sähkön kokonaisuutensa vähintään seuraavalla tarkkuudella:

- 1) fossiiliset energialähteet ja turve;
- 2) uusiutuvat energialähteet;
- 3) ydinvoima.

Sähkönmyyjän sähkönkäyttäjille ilmoittamaan energialähteiden jaotteluun on sisällytettävä sekä sähkönkäyttäjille että sähköntuottajille myydyin sähkön kaikki hankintalähteet tasesähköyksikön toimittamaa tasesähköä lukuun ottamatta.

Alkuperätakuilla uusiutuvilla energialähteillä tuotetuksi varmennetun sähkön osuus ilmoitetaan energialähteiden jaottelussa uusiutuvilla energialähteillä tuotetuksi. Uusiutuvilla energialähteillä tuotetun tai ETA-alueen ulkopuolelta tuodun sähkön, jota ei ole varmennettu alkuperätakuilla, sekä alkuperältään tuntemattoman sähkön energialähteiden osuudet on ilmoitettava Energiamarkkinaviraston julkaiseman jäännösjakauman avulla. Muu kuin uusiutuviin energialähteisiin perustuva alkuperältään tunnettu sähkö voidaan jaottelussa ilmoittaa joko tosiasiallisen tuotantotapansa mukaan tai jäännösjakauman avulla.

11 b §

Sähkönmyyjän tiedonsaantioikeus

Sähköntuottaja, sähkön maahantuojaja ja muu sähkönmyyjä on velvollinen antamaan sähkön ostajana toimivalle sähkönmyyjälle tämän pyynnöstä tiedot, jotka sähkönmyyjä tarvitsee kaupan kohteena olevasta sähköstä 11, 11 a tai 11 c §:ssä säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi.

11 c §

Sähkön energialähteistä syntyneiden hiilidioksidipäästöjen ja radioaktiivisten jätteiden määrän ilmoittaminen

Sähkönmyyjän on sähkölaskuissa tai niiden liitteissä sekä myyninedistämisaineistossa vähintään kerran kalenterivuodessa viitattava julkisiin tietolähteisiin, joista on saatavissa tietoja sähkönmyyjän edellisen kalenterivuoden aikana myymän sähkön tuottamiseen käytetyistä energialähteistä syntyneistä hiilidioksidipäästöistä ja radioaktiivisten jätteiden määrästä.

Yleisön saatavilla olevassa ilmoituksessa on mainittava sähkönmyyjän edellisen kalenterivuoden aikana myymän sähkön tuottamiseen käytetyistä energialähteistä syntyneet:

- 1) hiilidioksidin ominaispäästöt grammoina kilowattituntia kohden; sekä
- 2) käytetyn ydinpolttoaineen määrä suhteessa myydyn sähkön kokonaismäärään il-

moitettuna milligrammoina kilowattituntia kohden.

Hiilidioksidin ominaispäästöjä koskevassa ilmoituksessa on mainittava ominaispäästöjen laskennassa käytetyt energialähde- ja tuotantotapakohtaiset päästökertoimet sekä sähkön ja lämmön yhteistuotannon päästöjen jakomenetelmä. Käytetyn ydinpolttoaineen määrää koskeva tieto voi perustua joko sähkönmyyjän sähkönhankintaan tai Säteilysurva-keskuksen julkaisemiin tilastotietoihin.

Alkuperätakuilla varmentamattoman uusiutuvista energialähteistä tuotetun, ETA-alueen ulkopuolelta tuodun alkuperätakuilla varmentamattoman sähkön ja alkuperältään tuntemattoman sähkön osalta hiilidioksidipäästöjen ja käytetyn ydinpolttoaineen määrän ilmoittamiseen käytetään Energiamarkkinaviraston laskeman jäännösjakauman tietoja.

11 d §

Jäännösjakauma

Jäännösjakaumaa käytetään antamaan alkuperä varmentamattomalle uusiutuvilla energialähteillä tuotetulle sähkölle, ETA-alueen ulkopuolelta tuodulle varmentamattomalle sähkölle ja alkuperältään tuntemattomalle sähkölle. Energiamarkkinaviraston on laskettava jäännösjakauma kalenterivuoden ajanjaksolle ja julkaistava se vuosittain seuraavan vuoden kesäkuun loppuun mennessä. Sähkönmyyjä, -tuottaja ja -käyttäjä on velvollinen käyttämään viimeisintä jäännösjakaumaa viimeistään kahden kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta.

Jäännösjakaumaa laskettaessa on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä tuotettu energiayksikkö otetaan huomioon vain kerran. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin jäännösjakauman laskemisesta.

Energiamarkkinaviraston tulee antaa rekisterinpitäjää ja sähkönmyyjä koskevia jäännösjakauman muodostamiseksi tarpeellisia määräyksiä määrääjoista, joita on noudatettava kohdistettaessa käytettyjä alkuperätakuita tietyille kalenterivuodelle sekä ilmoitettaessa Energiamarkkinavirastolle kohdistamista koskevia tietoja.

12 a §

Energiamarkkinaviraston vahvistamat ehdot ja menetelmät

Energiamarkkinaviraston on vahvistettava rekisterinpitäjän noudatettavaksi seuraavat palvelujen ehdot ja palvelujen hinnoittelua koskevat menetelmät ennen niiden käyttööntamamista:

1) menetelmät alkuperätakuun myöntämiseen ja siirtämiseen liittyvän palvelun kohtuullisen korvauksen sekä myöntämisestä ja siirtämisestä perittävien maksujen määrittämiseksi;

2) alkuperätakuun myöntämiseen ja siirtämiseen liittyvän palvelun ehdot.

Vahvistuspäätöksen on perustuttava 3 ja 3 b §:ssä sekä niiden nojalla annetuissa säännöksissä säädettyihin palvelun ehtoja ja hinnoittelua koskeviin perusteisiin.

13 §

Tietojen antaminen Energiamarkkinavirastolle

Rekisterinpitäjä ja arviointilaitos ovat velvollisia pyynnöstä antamaan Energiamarkkinavirastolle tietoja, jotka ovat tarpeen sähkön alkuperätakuiden oikeellisuuden tai 2 luvussa säädettyjen velvoitteiden valvomiseksi.

14 §

Pakkokeinot

Jos sähkönmyyjä on ilmoittanut sähkönkäyttäjälle sähkön olevan tuotettu uusiutuvista energialähteistä taikka sähköntuottaja tai sähkönkäyttäjä on toiminnassaan ilmoittanut käyttävänsä uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä varmentamatta sähkön alkuperää 11 §:n mukaisesti, Energiamarkkinaviraston on velvoitettava sähkönmyyjä, -tuottaja tai -käyttäjä viipymättä toimimaan 11 §:ssä säädetyllä tavalla.

Energiamarkkinavirasto voi asettaa 1 tai 2

momentissa tarkoitetun päätöksen taikka tässä laissa säädettyä tietojenantovelvoitetta koskevan päätöksensä tehosteeksi uhkasakon. Uhkasakon asettamisesta ja sen tuomitsemisesta maksettavaksi säädetään uhkasakko-laissa (1113/1990).

15 §

Rekisterinpitäjän ja arviointilaitoksen velvoitteet niiden hoitaessa julkista hallintotehtävää

Rekisterinpitäjän ja arviointilaitoksen on tässä laissa tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä hoitaessaan noudatettava, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003), kielilaissa (423/2003) ja hallintolaissa (434/2003) säädetään. Asiakkaan pyynnöstä voidaan kuitenkin poiketa kielilain vaatimusten soveltamisesta sähkön alkuperätakuussa ja todentamistodistuksessa käytettävän kielen osalta.

17 §

Muutoksenhaku rekisterinpitäjän ja arviointilaitoksen päätöksistä

Rekisterinpitäjän sähkön alkuperätakuuta koskevaan päätökseen ja arviointilaitoksen todentamistodistusta koskevaan päätökseen saa hakea oikaisua päätöksen antajalta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusohjeet. Oikaisumenettelystä säädetään hallintolaissa.

Rekisterinpitäjän ja arviointilaitoksen oikaisumenettelyssä antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2013. Sen 2 §:n 2 momentti, 11 sekä 11a—11 d § ja 14 §:n 2 momentti tulevat voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2014. Lain 3, 3 a, 3 b ja 12 a § tulevat voimaan vasta 1 päivänä maaliskuuta 2014.

Sähkön alkuperän ilmoittamisesta annettu

valtionneuvoston asetus (233/2005) jää voimaan 31 päivään joulukuuta 2013 asti.
Ennen tämän lain voimaantuloa myönnetty

sähkön alkuperätakuu on voimassa 12 kuukautta sen myöntämisestä.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2013

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Elinkeinoministeri *Jan Vapaavuori*